

Gràcies per ser al nostre costat!

En el número 12 publicàvem un editorial on advertíem del risc de desaparició de la revista i sol·licitàvem dels lectors que participessin de la nostra reflexió sobre els punts que ens havien portat al límit: un Consell de Redacció reduït a la mínima expressió i el poc interès a participar del projecte País Petit que mostraven algunes de les associacions vergelitanes.

Poques persones han respost al convit. Algunes, de Verges, ho feien de viva veu quan ens trobaven pel carrer; d'altres, la majoria vergelitans que viuen fora de la nostra vila, ho feien per escrit i a través del correu electrònic que havíem facilitat als lectors.

Per això volem fer sortir en la secció «El lector escriu» les paraules de coratge que hem rebut durant aquests mesos. Les primeres ens les enviava Josep Vilavella des de Torroella de Montgrí i manifestava la seva sorpresa amb les paraules següents:

Acabo de tenir a les meves mans la revista número 12 de País Petit. Sóc de Verges, des de sempre, però no hi visc. Primer la meua més sincera felicitació pels que feu la revista, per la seva qualitat, la seva imparcialitat, la seva educació Seria una llàstima que no es fes més, però també entenc que si no hi ha suport, mitjans, ni col·laboracions és difícil tirar-ho endavant. Tant de bo que no passi.

Maribel Cansell, des de Granollers, hi afegia:

Com a vergelitana que sóc i em sento, llegir la revista des de Granollers, els articles d'en Riu, d'en Salvador Vega, d'en Jordi Roca, d'en Josep Cots, d'en Josep Maria Farré, les entrevistes, les receptes d'en Josep Jacomet [...] tot plegat fa que em senti per uns moments molt més a prop dels meus i de tots vosaltres.

La veritat és que no hi havíem pensat, però de ben segur que per a molts vergelitans a la diàspora, País Petit deu ser una bona manera de mantenir vives les arrels.

El nostre col·laborador i sempre ben disposat als excessos amicals, en Josep Maria Farré, ens empenyia a no mirar a terra i a emprendre el futur amb optimisme d'aquesta manera:

Llegeixo amb interès i preocupació el vostre editorial del número 12. Comprenc la vostra decepció en alguns aspectes (les baixes d'algunes entitats, la vostra soledat com a Consell, etc.) però fixeu-vos bé en les coses prin-

cipals: ha calgut dosificar l'allau d'iniciatives i col·laboracions i –això ho afegeixo jo– (hem) gestat una revista extremadament enriquidora, d'un nivell cromàtic magnífic (les portades son excelses), absolutament popular (en el bon sentit del terme) i apropiada a les realitats i a la gent de Verges. Tinc una experiència de vint-i-dos anys com a director científic i actualment editor d'una publicació professional, i em sento solidari i empàtic amb vosaltres. Us ben asseguro que en aquests anys hem estat poquíssims els qui l'hem tirat endavant. I ho hem fet prou bé (ens han nomenat recentment una de les millors publicacions del tema). El que importa no és la quantitat de gent, sinó la qualitat i la il·lusió del projecte, i a vosaltres us en sobra, i encara ho és més que l'equip estigui cohesionat, la qual cosa em sembla que és així. El poble de Verges vol «el País Petit», podeu estar-ne segurs, i a més, se'l mereix.

Estímuls que rebíem també des de Verges, des d'on Lluís Parramont ens encoratjava a seguir:

Espero que trobeu els suports personals necessaris per a continuar, us animo a fer-ho més enllà de l'exemplar 12 i estic a la vostra disposició.

I Cristina Ferrer, amb les seves paraules sempre tan expressives, no acceptava com a possible el panorama que en el pitjor dels casos havíem pronosticat.

És del tot impossible que aquesta revista tan valuosa deixi de funcionar! No, no i no! Sóc conscient que tot plegat és molt difícil de fer rutllar, però els esforços s'han de continuar fent, ja que és per a nosaltres un orgull tenir aquesta revista. Sis anys que sou puntuals i per molts anys més, de veritat!

I, referent a la reflexió següent, «El poble de Verges vol la revista País Petit?», doncs sí, un Sí molt fort i encoratjador.

A tots els diem que moltes gràcies per les seves paraules i els remetem a l'editorial d'aquest mateix número per a saber el resultat de les reflexions que ens han ajudat a fer i quin ha de ser el futur immediat de País Petit.

EL CONSELL DE REDACCIÓ

Concert aquí amb joves d'aquí

Posada en escena, divendres 24 de juliol a l'església, músics de set a disset anys. Nervis, il·lusió, empena; tota una barreja que va fer esclatar els aplaudiments del públic.

El moment inicial, la cançó tradicional de la *Margari-deta lleva't de matí*, tocada des de tots els racons de l'altar i amb molts instruments diferents (saxo, flautes dolces, travesseres, guitarres, piano, arpa, violoncel, tenora, bateria...), fantàsticament explosiu!

El públic, entregat, els joves músics amb la rialleta de satisfacció als llavis i una direcció per part de la Cristina Ferrer que va aconseguir que fos un concert emotiu i entenedor.

Que la música sigui capaç d'emocionar-nos, de fer sorgir la sensibilitat més amagada i al mateix temps alegrar-nos... és senzillament màgic.

Aquesta màgia ens va dominar el dia del concert, i la Cristina en té bona part de culpa; s'ha guanyat a pols ser-ne la responsable amb la dedicació i generositat que ha demostrat tenir. Regalar el seu temps, sembrar aquestes joves llavors plenes de sensibilitat, deixar-se envair la casa els dies d'assaig... són només exemples del que és capaç de fer.

Imagineu-vos el primer dia d'assaig: arriben músics, instruments, més músics, més instruments, i la Cristina els comença a situar: la flauta travessera, el violoncel i el piano, a la saleta del piano; la bateria, les guitarres, al garatge; la tenora, el saxo i més flautes, al menjador. Quin guirigall! La música sortia pertot arreu.

Cal destacar la seva paciència, la motivació que els dedicava i el respecte al nivell de coneixements de cadascun, i el més important, saber-ho lligar tot.

S'ha donat l'oportunitat a tots els nois i noies de tocar en públic, un públic proper i amical, on els músics han estat els protagonistes i han pogut fer música de cambra, preparant la peça musical i polint els últims detalls. Potser aquest ha estat l'objectiu final. És el resultat d'un concert que recordarem.

En ordre alfabètic, aquests és el llistat dels joves músics participants: Marina Agell, Marçal i Martí Aiguabella, Aniol i Arnau Alabau, Aleix i Gina Cansell, Maria i Martí Costey, Mireia Domènech, Núria Dominguez, Maria Font, Quim Gorgot-Palau, Helena Martí, Adrià Matas, Júlia Muntaner, Imma Paitiví, David Payet, Estel Pons, Martina Ribas, Marc i Júlia Teixidor i Martí Torres.

Gràcies, Cristina i joves músics!

M. A.

CENTRE D'ESTÈTICA

TINN

Hores convingudes

PLAÇA D'ESPANYA, 15, 1r 3a
17257 TORROELLA DE MONTGRÍ
Tel. 972 75 88 54

- Centre d'estètica i salut
- Tractaments facials
- Tractaments corporals
- Depilacions de tot tipus
- Depilació amb «luz pulsada»
- Endermologia LPG corporal i facial
- Altres